

Dosarul nr. 3ra-1311/22
2-19187497-01-3ra-23122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Roman Grebnev, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia și de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Vistarcom” Societate cu Răspundere Limitată, casată integral hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 25 noiembrie 2019, ÎCS „Vistarcom” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la contestarea actului administrativ.

În susținerea acțiunii a indicat că prin decizia nr. 153/19 din 18 octombrie 2019, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a decis că faptele întreprinse de către ÎCS „Vistarcom” SRL referitoare la restabilirea formală în funcție a lui Roman Grebnev reprezintă victimizare.

A opinat că decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nr. 153/19 din 18 octombrie 2019 este una neîntemeiată, superficială și ilegală.

La data de 1 august 2019, Roman Grebnev a depus o plângere la Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, invocând

pretinsa discriminare în câmpul muncii prin victimizare și prin achitarea salariului inferior.

Ulterior, în adresa ÎCS „Vistarcom” SRL a parvenit notificarea Consiliului prin care au informat despre depunerea plângerii de către Roman Grebnev și au solicitat să fie prezentată poziția cu privire la cele expuse în plângerea petiționarului și o listă de acte.

ÎCS „Vistarcom” SRL s-a conformat cerințelor legale și a prezentat referința la cauza nr. 153/19, anexând toate probele pertinente la caz și argumentându-și poziția.

A notat că în adresa ÎCS „Vistarcom” SRL a parvenit citația Consiliului, prin care societatea a fost citată să se prezinte la data de 27 septembrie 2019, ora 11:00, pentru ședința de audiere.

Decizia 153/19 din 18 octombrie 2019 a fost adoptată cu încălcarea legislației în vigoare.

Potrivit pct. 55 din Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, în cadrul audierii, Consiliul propune părților concilierea sau soluționarea prin mediere a conflictelor apărute în urma săvârșirii faptelor discriminatorii.

Astfel, norma menționată expres prevede obligația Consiliului de a propune părților concilierea sau soluționarea prin mediere a conflictelor apărute în urma săvârșirii faptelor discriminatorii, și doar după refuzul părților de a soluționa cauza pe cale amiabilă să înceapă examinarea cauzei.

La caz, Consiliul nu a propus părților să soluționeze conflictul pe cale amiabilă, fapt ce contravine propriului Regulament de funcționare, aprobat printr-o lege ordinară.

De altfel, Consiliul a încălcat și termenul de deliberare și emitere a deciziei, or, potrivit pct. 63 al Regulamentului, ședința de deliberare poate avea loc în aceeași zi sau la o dată ulterioară, stabilită de Consiliu, dar nu mai târziu de 5 zile de la data ședinței.

A precizat că ședința a avut loc la data de 27 septembrie 2019, iar decizia a fost adoptată la data de 18 octombrie 2019, prin urmare, Consiliul a depășit termenul limită prevăzut de legislație în care putea fi adoptată o decizie.

În ceea ce privește pretinsa învinuire de discriminare prin victimizare, a calificat-o ca fiind neîntemeiată, din simplul motiv că nu întrunește componenta și condițiile faptei de „victimizare”.

Conform art. 2 al Legii nr. 121 din 25 mai 2012, victimizarea este orice acțiune sau inacțiune soldată cu consecințe adverse ca urmare a depunerii unei plângeri sau înaintării unei acțiuni în instanța de judecată în scopul asigurării aplicării prevederilor prezentei legi sau în scopul furnizării unor informații, inclusiv a unor mărturii, care se referă la plângerea sau acțiunea înaintată de către o altă persoană.

După cum rezultă din norma citată, doar prezența a două condiții demonstrează faptul că persoana a fost discriminată prin victimizare.

Prima condiție este prezența acțiunilor/inacțiunilor care să se soldeze cu anumite consecințe adverse, iar a doua condiție stabilește că aceste acțiuni/inacțiuni trebuie să fie rezultatul depunerii unei plângeri sau înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată, în scopul asigurării aplicării Legii nr. 121 din 25 mai 2012 sau în scopul furnizării unor informații inclusiv a unor mărturii, care se referă la plângerea sau acțiunea înaintată de către o altă persoană.

Prin urmare, se impune existența unei legături „cauză-efect” dintre înaintarea unei plângeri sau a unei acțiuni în judecată în scopul asigurării aplicării prevederilor Legii nr. 121 din 25 mai 2012 și acțiunile/inacțiunile îndreptate împotriva petiționarului care să se soldeze cu anumite consecințe adverse, negative.

A opinat că, la caz, lipsește atât „cauza”, cât și „efectul”, adică lipsesc ambele condiții ale discriminării prin victimizare.

Or, petiționarul nu a prezentat nicio probă care ar confirma faptul că presupusele fapte negative sunt rezultatul adresării sale către Consiliu sau instanța de judecată.

Totodată, a considerat că și a doua condiție lipsește, întrucât ÎCS „Vistarcom” SRL nu a întreprins acțiuni care s-au soldat cu anumite consecințe negative pentru petiționar.

Din momentul restabilirii sale la locul de muncă, Roman Grebnev nu a fost prin nimic defavorizat, situația dânsului în raport obligațiile sale de serviciu și salariul de funcție rămânând neschimbată.

În raport cu ÎCS „Vistarcom” SRL, Consiliul a stabilit o prezumție a vinovăției, prezumție ce este contrară atât legislației naționale, cât și a normelor internaționale.

Având în vedere logica Consiliului dedusă din decizia nr. 153/19 din 18 octombrie 2019, reclamatul trebuie să-și dovedească nevinovăția, astfel Consiliul a stabilit că sarcina probațiunii să fie pusă pe seama reclamatului, fapt care intră în contradicție cu prevederile art. 118 alin. (1) CPC, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În decizia contestată, Consiliul face referire la faptul ca sarcina probei îi revine reclamatului atunci când petiționarul prezintă dovezi prin care exista un tratament discriminatoriu, însă aceste dovezi nu au fost prezentate de către petiționar.

Potrivit art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

În consecință, stabilirea sarcinii probațiunii situează reclamatul într-o poziție net dezavantajată față de partea adversă, circumstanță ce reprezintă o încălcare a principiului egalității armelor, ca parte componentă a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A mai obiectat că, Consiliul eronat a examinat circumstanțele cauzei, astfel greșit a ajuns la concluzia că prezumția victimizării a fost instituită.

ÎCS „Vistarcom” SRL a explicat Consiliului în ședința de audieri și a prezentat probele care confirmă faptul că însuși petiționarul, prin acțiunile sale, a demonstrat că nici nu dorea să exercite obligațiile de muncă conform funcției deținute în urma restabilirii la locul de muncă.

După restabilirea la locul de muncă a lui Roman Grebnev, în conformitate cu hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, ÎCS „Vistarcom” SRL i-a oferit atât birou, cât și calculator de serviciu, însă petiționarul a refuzat neîntemeiat să le primească, fapt confirmat prin actul de refuz de a semna actul de predare-primire a locului de muncă.

Mai mult ca atât, petiționarul a refuzat să semneze contractul individual de răspundere materială deplină și formularul privind eliberarea cardului bancar salarial.

Roman Grebnev a declarat în ședința de audieri despre faptul că nu își executa obligațiile de muncă sub diferite pretexte: fie că nu are cabinetul deținut anterior, fie că obligațiile de serviciu nu sunt demne de persoana dânsului.

În privința afirmației lui Roman Grebnev cu referire la faptul că nu i s-au prezentat statele de personal, a specificat că potrivit legislației în vigoare, angajatorul nici nu este obligat să-i aducă la cunoștință salariile statele de personal.

Statele de personal conține informații cu caracter personal, în special referitor la salariul tuturor funcțiilor din unitate, prin urmare, ÎCS „Vistarcom” SRL nici nu era în drept să prezinte o astfel de informație, deoarece aceasta înseamnă încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor angajate în acele funcții.

Deci, petiționarul prin comportamentul său a insinuat formalismul, iar necesitatea modificării statelor de personal rezultă din considerentele exercitării unui control eficient asupra securității economice și informatice a ÎCS „Vistarcom” SRL.

Serviciul pază și securitate avea în atribuții doar ocrotirea valorilor materiale ale companiei, cum ar fi marfa și alte bunuri ale companiei.

În competența Direcției securitate economică, informațională și Serviciului securitate și pază intră atât ocrotirea valorilor materiale ale companiei, cât și asigurarea securității economice și a celei informaționale.

Consiliul a ajuns la concluzia că inițierea modificărilor în structura organizațională a ÎCS „Vistarcom” SRL a început înainte de restabilirea în funcție a petiționarului, însă Consiliul eronat interpretează faptul că funcția de șef serviciu pază a fost transferată în funcția manager securitate în mod automat cu aceleași atribuții fără a fi delimitate.

A accentuat că funcția de șef serviciu pază unitate comercială a rămas în unitate, statele de personal s-au completat cu funcția de manager securitate, aceste două funcții având fișe de post diferite.

Totodată, Consiliul a ajuns și la concluzia că atribuțiile managerului de securitate s-au lărgit în special în domeniul asigurării securității economice și informaționale a unității comerciale, fiind mai vaste.

Așadar, Consiliul se expune în contradictoriu asupra unei și aceleiași situații, interpretând-o diferit.

În mod analogic, aceeași contradictorialitate este expusă și în cazul remunerării salariului, precum și în situația privind alegația lui Roman Grebnev cu privire la neoferirea biroului.

Mai cu seamă că nu poate să reprezinte discriminare faptul că salariul unei persoane este mai mic ca salariul unei alte persoane, din simplul motiv că, în conformitate cu legislația muncii, salariul se negociază între angajator și salariat, fiind confidențial și stabilindu-se în funcție de funcție, atribuții, capacitatea profesională etc.

A reiterat că, Consiliul eronat a ajuns la concluzia că faptele ÎCS „Vistarcom” SRL cu referire la restabilirea formală a lui Roman Grebnev reprezintă victimizare, deoarece autoritatea s-a bazat exclusiv pe afirmațiile petiționarului.

Astfel fiind, din circumstanțele speței rezultă o atitudine părtinitoare a Consiliului, ceea ce încalcă pct. 20 al Regulamentului de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, care expres stabilește că Consiliul acționează în condiții de imparțialitate și independență față de alte autorități publice, persoane fizice sau juridice, cât și principiile Codului administrativ.

Suplimentar, Consiliul a încălcat art. 6 alin. (1) al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, jurisprudența CtEDO stabilește că între garanțiile dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenție se înscrie și obligația tribunalelor (instanțelor de judecată) de a-și motiva deciziile lor.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 40, 53, 60, 189, 191, 209, 211 Cod administrativ, art. 166, 167, 277, 278 CPC, art. 15 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, pct. 55, 65, 66 din Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

A solicitat admiterea acțiunii și anularea în tot a deciziei nr. 153/19 din 18 octombrie 2019, adoptată de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității pe marginea plângerii lui Roman Grebnev.

Prin încheierea din 26 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost atras în proces, în calitate de persoană terță, Roman Grebnev.

Prin hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă, ca neîntemeiată, acțiunea.

Întru argumentarea soluției adoptate, prima instanță a stabilit că, deși Roman Grebnev a fost restabilit în funcția de șef de pază, urmare a emiterii hotărârii judecătorești, acesta, de fapt, nu îndeplinea aceleași atribuții care existau anterior restabilirii sale în funcție, or, administrația a făcut modificări în statele de personal, cu informarea comitetului sindicatelor, iar inspectorii de pază au

devenit inspector de securitate, în rezultatul cărui fapt Roman Grebnev nu avea posibilitatea de a-și îndeplini funcțiile fără subalterni.

Astfel, activitatea angajatului a devenit una pur formală, iar acțiunile angajatorului de a transfera toți angajații din funcția de șef serviciu pază în funcția de manager de securitate, cu excepția lui Roman Grebnev, s-a soldat cu consecințe adverse pentru ultimul.

De altfel, instanța de judecată a relevat că aceste acțiuni ale reclamantei au fost întreprinse în urma adresării lui Roman Grebnev cu acțiuni împotriva angajatorului cu privire la restabilirea în funcție, fiind prezentă legătura de cauzalitate dintre faptul că petiționarul și-a valorificat dreptul la nediscriminare și situația în care petiționarul activa formal.

Totodată, prima instanță a apreciat ca fiind nefondat argumentul reclamantei, precum că Consiliul nu a propus părților concilierea sau soluționarea prin mediere a conflictului, fapt ce contravine prevederilor legale, iar Consiliul a încălcat propriul Regulament de funcționare, or, având în vedere normele legale relevante, concilierea părților este o atribuție/drept al Consiliului și nu o obligație.

Mai mult ca atât, la etapa dată, propunerea de conciliere nu depinde doar de Consiliu, aceasta putând fi exercitată și de către părți, inclusiv de reclamanta ÎCS „Vistarcom” SRL prin simpla exprimare a voinței, fapte care nu s-a produs nici în procesul de soluționare a plângerii și nici în cadrul ședinței de audieri a Consiliului.

Finalmente, prima instanță a statuat că decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr. 153/19 din 18 octombrie 2019, emisă pe marginea sesizării depuse de către Roman Grebnev, este una legală și întemeiată, fiind constatat cu certitudine faptul că la emiterea acesteia, de către autoritatea pârâtă nu au fost admise abateri sau încălcări de procedură, care ar permite declararea ilegalității actului administrativ contestat.

La 1 septembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 2 septembrie 2021, prin intermediul cancelariei instanței de judecată, ÎCS „Vistarcom” SRL, reprezentată de avocatul Viorel Sîrghi a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 17 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de ÎCS „Vistarcom” SRL, casată integral hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie, prin care a fost admisă acțiunea.

A fost anulată decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 153/19 din 18 octombrie 2019.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, la caz, nu sunt întrunite cele două condiții specifice unei acțiuni de discriminare prin victimizare, or, în situația de față lipsește atât „cauza”, cât și „efectul”.

Așadar, a remarcat instanța de apel că la materialele cauzei nu se deține nicio probă care ar confirma faptul că presupusele fapte negative constituie rezultatul adresării lui Roman Grebnev către Consiliu sau instanța de judecată.

La fel, nici a doua condiție nu este întrunită, or, ÎCS „Vistarcom” SRL nu a întreprins acțiuni care s-ar fi soldat cu anumite consecințe negative pentru Roman Grebnev, întrucât din momentul restabilirii sale la locul de muncă, dânsul nu a fost defavorizat prin nimic, totodată situația sa în ceea ce ține de atribuțiile de serviciu, dar și salariul funcției nu a fost schimbată.

Mai mult, la pct. 5.3 din decizia contestată, Consiliul a tras concluzii contradictorii în raport cu circumstanțele constatate, reținând următoarele acțiuni/inacțiuni ale angajatorului: ”achitarea unui salariu mai mic prin comparație cu ceilalți colegi care exercitau aceleași atribuții; neoferirea biroului deținut anterior restabilirii în funcție”.

Cu privire la aspectele procedurale, instanța de apel a reținut că potrivit stenogramei ședinței de audieri din 27 septembrie 2019, ora 11:00, în cauza nr. 153/19, se atestă că ședința de audieri a fost desfășurată de către un membru al Consiliului, Evghenii Goloșceapov, cu participarea părților.

Pe de altă parte, decizia din 18 octombrie 2019, în cauza nr. 153/19, a fost adoptată cu votul a cinci membri ai Consiliului, președintele Consiliului Ian Feldman și membrii Consiliului Svetlana Doltu, Andrei Brighidin, Victorina Luca și Evghenii Goloșceapov.

Prin urmare, patru membri ai Consiliului, Ian Feldman, Svetlana Doltu, Victorina Luca și Andrei Brighidin, neparticipând în ședința de audieri din 27 septembrie 2019 în cauza nr. 153/19, au participat la adoptarea deciziei din 18 octombrie 2019 pe marginea aceleiași cauze.

La acest capitol, a conchis instanța de apel că, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității urmează să participe în componența deliberativă atât la ședința de audieri, cât și la adoptarea deciziei, și anume în aceeași componență, or, cadrul normativ pertinent nu reglementează competențe separate prevăzute de lege ale membrilor Consiliului în ce privește petrecerea ședințelor de audieri și adoptarea deciziilor.

Nici Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012, nici Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, nu delimitează activitatea Consiliului în ședințe de audieri și ședințe de deliberare, fiind expres prevăzut că examinarea chestiunilor din speță este de competența Consiliului.

Astfel fiind, ignorarea prevederilor imperative cu privire la desfășurarea ședinței de audiere și deliberare generează, în consecință, nevaliditatea procesului de adoptare a hotărârilor și, implicit, conduce la desființarea actelor emise prin încălcarea legii.

La 2 august 2022, prin intermediul poștei electronice, Roman Grebnev, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia,

casarea deciziei recurate, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

La 16 august 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 iulie a Curții de Apel Chișinău, iar la 28 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și emiterea unei noi decizii de respingere ca neîntemeiată a acțiunii.

În motivarea recursului și-a manifestat dezacordul în raport cu statuările Curții de Apel Chișinău, or, prima instanță a stabilit toate circumstanțele care erau necesare a fi stabilite în cadrul judecării cauzei aflate în examinare, precum și corect a aplicat prevederile legale, în timp ce instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la concluzia instanței de apel, precum că Consiliul a ignorat prevederile imperative cu privire la desfășurarea ședinței de audiere și a ședinței de deliberare, fapt care, în opinia instanței, duce la nevalidarea procesului de adoptare a hotărârilor, a ținut să sublinieze că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile pct. 11 din Regulamentul de activitate al Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298/2012, concluzionând că cvorumul de cel puțin a patru membri se impune și în cadrul ședințelor de audieri.

A subliniat că prezența unui număr de cel puțin patru membri ai Consiliului este necesară doar pentru ședințele de deliberare ale acestuia și nu pentru cele de examinare a plângerilor (ședințe de audieri), fapt care derivă și din prevederile pct. 50 din Regulamentul menționat, or, în procesul de soluționare a plângerii, membrul raportor este asistat de un funcționar din cadrul aparatului administrativ al Consiliului.

Totodată, a remarcat că deși Roman Grebnev a fost restabilit în funcția anterior deținută (șef serviciu pază), urmare a emiterii hotărârii din 2 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, acesta, de fapt, nu îndeplinea aceleași atribuții pe care le realiza anterior concedierii sale, or, ÎCS „Vistarcom” SRL a făcut modificări în statele de personal, astfel încât Roman Grebnev nu avea posibilitatea de a-și îndeplini atribuțiile fără subalterni.

A reiterat că prima instanță corect a reținut că Consiliul și-a exercitat atribuțiile și împuternicirile prin prisma dreptului discreționar prescris expres de prevederile legale, apreciind că actul administrativ individual defavorabil a fost emis în strictă conformitate cu normele legale naționale incidente.

La 12 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎCS „Vistarcom” SRL și a lui Roman Grebnev copia cererii de recurs depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, care a fost recepționată de către Roman Grebnev la 6 ianuarie 2023, potrivit avizului de recepție (f. d. 45 vol. II).

Corespondența expediată în adresa ÎCS „Vistarcom” SRL a fost restituită în adresa instanței de judecată cu mențiunea „plecat” (f. d. 46-47 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității la data de 11 august 2022, fapt ce se atestă prin avizul poștal de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 31 vol. II).

Este cert și faptul că la 16 august 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 36 vol. II).

Decizia motivată din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității la 1 noiembrie 2022, potrivit avizului poștal de recepție (f. d. 26 vol. II).

Se mai constată că la 28 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 37-40 vol. II).

Astfel, recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Cu referire la recursul depus de către Roman Grebnev, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, la 2 august 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice, Roman Grebnev, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 33-33 verso vol. II).

Totodată, materialele cauzei atestă că decizia motivată din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Roman Grebnev la data de 16 noiembrie 2022, circumstanță confirmată prin avizul poștal de recepție (f. d. 27 vol. II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, la caz, instanța de apel și-a îndeplinit obligația pozitivă de notificare a actului judecătoresc.

Or, potrivit art. 109 alin. (2) Cod administrativ, pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Așadar, având în vedere cele constatate, este cert că pentru Roman Grebnev, termenul de 30 de zile, prevăzut la art. 245 alin. (2) Cod administrativ, pentru prezentarea recursului motivat a început să curgă din data de 17 noiembrie 2022, ziua imediat următoare celei în care acestuia i-a fost notificată copia deciziei motivate din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a expirat la 16 decembrie 2022.

Și asta deoarece, potrivit art. 245 alin. (2) Cod administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În pofida obligațiilor sale procesuale, recurentul Roman Grebnev nu a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău în interiorul termenului legal și nici până în prezent, motiv pentru care survin consecințele art. 246 alin. (2) lit. e) Cod administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când motivarea recursului nu a fost depusă.

Față de toate aceste considerente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul depus de către Roman Grebnev, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

În alt context, examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că

sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de Roman Grebnev, reprezentat de avocatul Valentina Hriplivaia și de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron